

Похвале премијера на рачун првог потпредседника владе су одраз политичке културе, каже Зоран Бабић док Дијана Вукомановић оцењује да нема времена за нетрпељивости јер су на дневном реду тешка питања.

Александар Вучић и Ивица Дачић на прослави 24 године СПС-а

Не треба се заваравати да постоји велика заљубљеност, рекао је пре нешто више од две године лидер социјалиста Ивица Дачић преговарајући са тадашњом, још увек опозиционом, Српском напредном странком. Ништа мање отворен није био ни тадашњи заменик председника СНС-а Александар Вучић поручивши да коалиција са СПС-ом „није остварење наших снова“.

Ових дана, међутим, једна потпуно другачија слика. Вучић не само да се појавио на прослави 24. рођендана који су чланови СПС-а уприличили пре неколико дана (прошле године је изасланик коалиције био председник парламента Небојша Стефановић), него је изрекао неке оцене на рачун Дачића и СПС-а које је мало ко очекивао. Тако је, између осталог, поручио да је „влада боља са Социјалистичком партијом Србије“ те да је „Дачић човек који је успео да оствари контакт са свима у Европи и свету“ и да на „неупоредиво шармантнији начин“ него он разговара са свим тим гостима из света због чега му је захвалан. Додуше, како је напоменуо чланови СПС-а од њега неће чути превелике изливе љубави, али хоће изразе „искреног поштовања“.

С друге стране, захвалност Дачића је била нешто очекивана јер је ушао у владу иако у њој није био неопходан. Међутим, његове речи којима је изражавао „бескрајну“ захвалност „човеку који је одувао“ некадашње СПС-ове коалиционе партнере, али и неке друге странке, превазилазила је уобичајене изливе домаћинове захвалности уваженом госту. Иако овакве промене у расположењу и односу међу нашим политичарима нису никаква новина ипак се чинило да однос између Вучића и Дачића

тешко може да доживи толику турбуленцију.

Јер, подсетимо, Дачић је човек коме Вучић може да захвали што 2008. године није постао градоначелник Београда. Када су лидера напредњака новинари пре три године питали због чега је још увек љут на Дачића, Вучић је одговорио да нема шта да разговара са човеком који га је лагао.

„Био ми је у кући 20 пута, Председништво СПС-а је потписало споразум са мном да будем градоначелник и да ћемо да оформимо власт у Београду. Вукли су ме за нос четири месеца, да би ми Дачић саопштио да ће власт да формира са другом страном и да је то захваљујући вољи ДС-а. Још пита 'што ниси љут на ДС'. Ма шта ме брига за њих, ти си потписао, човече божји. Он то не може да разуме или му је образ као ђон“, рекао је Вучић у једном интервјуу 2011. године додавши да што се тиче његовог политичког деловања „Дачић неће бити потребан ни за шта“.

Откуд онда сада таква ненадана промена у односу двојице политичара, пре свега у односу лидера напредњака према првом човеку социјалиста?

И у СНС-у и у СПС-у не виде у овоме ништа чудно и поручују да се прошлост мора заборавити.

Како за „Политику“ каже **Зоран Бабић, шеф посланичке групе СНС-а у републичком парламенту**

, „господин Вучић се увек са пажњом односи и према политичким неистомишљеницима и према политичким странкама са којима смо у коалицији“. Али, не само према њима него и према грађанима Србије који су гласали за те политичке опције.

„То је ствар политичке културе коју показује господин Вучић. Наравно да ћемо имати добре речи за некога ко дели циљеве ове владе у смислу спровођења реформи, више посла за наше људе, више инвестиција“, објашњава Бабић, а на подсећање да није увек тако било Бабић каже да је најбољи одговор на то оно што је Вучић рекао у експозеу: „Време је да из наших глава избацимо ретровизоре и да узмемо двогледе у руке“.

